

[Socialministeren.]

Jeg har altså ikke andet ønske end det ærede medlem hr. Bouet, nemlig at få folkeforsikringskommissions arbejde fremmet så meget, som det er gørligt. Under disse forhold mener jeg, det er mest formålstjenligt — det konservative folkeparti har jo også et medlem i kommissionen —, at man ser at få de forsikringstanker, der har været fremme, klarert i kommissionen, inden jeg eventuelt fremsætter et lovforslag. Jeg tror også, landstingets medlemmer vil give mig ret i, at det vil være rart til den tid at have et virkeligt grundlag til bedømmelse af forholdene.

Flere af de ærede ordførere har fremsat betragtninger om regulering eventuelt flere gange årlig, og navnlig gjorde det ærede medlem hr. Chr. Nielsen gældende, at hvis vi havde fulgt kommunisternes forslag i det andet høje ting om regulering fire gange årlig, ville spørgsmålene være klarert. Nej, det ville de ikke, for det, der er tale om her, er ikke, om der kun skal reguleres en gang. Der er tale om det grundlag, hvorpå reguleringer finder sted. Det er i og for sig ikke af en sådan karakter, at det gav mulighed for en forhøjelse, og det havde kommunisterne ikke rørt ved. Det nytter ikke, at man har regulering fire gange, hvis grundlaget for reguleringen opretholdes. På den anden side, hvis vi havde ændret grundlaget, blev det meget små forskydninger, kommunerne skulle operere med fire gange om året. Man må erindre, at der er ca. 300 000 alders- og invaliderentemodtagere, og kommunerne skulle så have alle skemaerne frem til rettelse og lave nye beregninger, hvilket ville være et kolossalt arbejde.

Jeg tror derfor, at kommunalbestyrelserne i og for sig gerne vil medvirke til at gennemføre også det, som her foreligger. Jeg forstod på det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen, at hun mente, kommunalbestyrelserne var lidt betænkelige ved disse eengangstillæg. Det tror jeg ikke, for i stedet for at skulle foretage alle de nødvendige beregninger på alle de skemaer, det drejer sig om, skal de blot udbetale et beløb, der faktisk giver hver enkelt det, som de ved en nøjagtig regulering ville have krav på, og dette er meget lettere for kommunalbestyrelserne. Naturligvis kan der undertiden være tale om, at kommunalbestyrelserne på den måde får slået deres budgetter i stykker, men det beløb, det her drejer sig om, nemlig knap 2 mill. kr. for alle landets kommuner, kan

ikke have denne virkning. Jeg tror derfor, at samtlige landets kommuner er velvilligt indstillet overfor det foreliggende lovforslag.

I anledning af de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Chr. Nielsen iøvrigt fremførte, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der den 1. april 1948 blev gennemført en forbedring for alders- og invaliderentemodtagerne til et beløb af ca. 50 mill. kr., d. v. s. at renten pr. måned blev forhøjet for ægtepar i København med 26 kr. 50 øre, i købstæderne med 27 kr. og på landet med 28 kr. 50 øre, for enlige i København med 16 kr., i købstæderne med 16 kr. 50 øre og på landet med 17 kr. Dertil kom, at grænsen for ydelse af beklædningshjælp blev sat op, og at kommunernes rådighedsbeløb blev forhøjet fra 5 pct. til 7 $\frac{1}{2}$ pct. Lommepege på alderdomshjem blev samtidig forhøjet for ægtepar i hovedstaden med 16 kr. 70 øre pr. måned og for enlige med 3 kr. 50 øre, i købstæderne med 17 kr. for ægtepar og 4 kr. 30 øre for enlige, på landet med 14 kr. 80 øre for ægtepar og 3 kr. 90 øre for enlige. Denne forbedring gennemførtes altså pr. 1. april 1948, og det, som det til forhandling værende lovforslag tilsigter, er at give dækning for den stigning, pristallet udviser, så at den gennemførte forbedring opretholdes. Der er altså ikke tale om, at regeringen og rigsdagen — som kommunisterne vil give det udseende af — har glemt alders- og invaliderentemodtagerne. Det var tværtimod dem, vi først bestræbte os på at give en håndsrækning, da vi overtog regeringsansvaret. Men det er jo klart, at jeg ikke er i stand til hvert år at komme med et lovforslag om en forhøjelse på dette område på 50 mill. kr. Det, jeg beder det høje landsting om, det, jeg har bedt rigsdagen om, er, at de forbedringer, der dengang blev gennemført, opretholdes, og jeg takker for den venlige tilslutning, som lovforslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Landstingets næste møde afholdes i dag kl. 14⁴⁵ med følgende dagsorden: